ხელოვანი ხელოვნებისთვის

შემოქმედის გზა რეალობასთან ბრძოლაში

საგაზეთო სტატია

ხელოვნება ადამიანის სულიერი გამოხატვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ფორმაა, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში არ კარგავს აქტუალობას. თემა ,,ხელოვანი ხელოვნებისთვის“ გვაფიქრებინებს, თუ რამდენად დამოუკიდებელია შემოქმედი საზოგადოებრივი მოთხოვნებისგან და რამდენად ემსახურება იგი საკუთარ შინაგან სამყაროს. ამ საკითხს ნათლად წარმოაჩენს კონსტანტინე გამსახურდიას ,,დიდოსტატის კონსტანტინეს მარჯვენა“ და ტიციან ტაბიძის ლექსი ,,მეწყერი“.

საგაზეთო სტატია მიზნად ისახავს საზოგადოების ყურადღების მიპყრობას მნიშვნელოვან თემებზე, მათ გააზრებასა და გარკვეული შეხედულების ჩამოყალიბებას. იგი გამოირჩევა არგუმენტირებული მსჯელობით, მაგალითებითა და მკაფიო პოზიციით.

კონსტანტინე გამსახურდიას რომანში კონსტანტინე არსაკიძე წარმოჩენილია, როგორც შემოქმედი, რომლისთვისაც ხელოვნება ყველაფერზე მაღლა დგას. მისი სიტყვები — ,,დიდოსტატის ხელი ღმერთს ეკუთვნის“ — ხაზს უსვამს იმას, რომ მისი შემოქმედება მხოლოდ პირადი სურვილების შედეგი არ არის, არამედ უფრო მაღალი მიზნისკენ არის მიმართული. იგი საკუთარი ბედნიერების ფასადაც კი არ თმობს საქმეს, რაც კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ მისი მთავარი მამოძრავებელი ძალა ხელოვნებაა.

ტიციან ტაბიძის ,,მეწყერში“ კი ხელოვანის შინაგანი სამყარო დრამატულად და სიმბოლურად არის გადმოცემული. განმეორებადი ფრაზა — ,,მეწყერი მოდის, მეწყერი მოდის“ — ქმნის დაძაბულობისა და ქაოსის განცდას, რაც პოეტის სულიერ მდგომარეობას გამოხატავს. აქ გამოყენებულია მეტაფორები და სიმბოლოები, რომლებიც მკითხველზე ძლიერ ემოციურ გავლენას ახდენს.

ორივე ნაწარმოებში ნათლად ჩანს, რომ ხელოვანი რთულად ეგუება რეალობას. არსაკიძე მთლიანად ეწირება თავის საქმეს და ვერ ინარჩუნებს პირად ცხოვრებას, ხოლო ტაბიძის ლირიკული გმირი შინაგანად დაძაბული და მოუსვენარია. ეს მიუთითებს, რომ ხელოვანი ხშირად განსხვავებულად აღიქვამს სამყაროს და ჩვეულებრივი რეალობის ჩარჩოებში ვერ თავსდება.

თანამედროვე საზოგადოებაში ხელოვნებას დიდი მნიშვნელობა აქვს. იგი არა მხოლოდ ამდიდრებს ადამიანის სულიერ სამყაროს, არამედ ეხმარება მას საკუთარი ემოციებისა და პრობლემების გააზრებაში. ხელოვნება ხშირად ხდება ის სივრცე, სადაც ადამიანი პოულობს პასუხებს და შვებას.

დასასრულ, შეიძლება ითქვას, რომ ხელოვანი ქმნის პირველ რიგში საკუთარი შინაგანი მოთხოვნილების გამო, თუმცა მისი ნამუშევრები საზოგადოებისთვისაც მნიშვნელოვანი ხდება. ხელოვნება აერთიანებს რეალობასა და წარმოსახვას და სწორედ ამით ახდენს ძლიერ ზემოქმედებას ადამიანზე.

საბა თოთლაძე